

Uw gift is welkom op rekening 227052587

t.n.v. Van Lanschot Bankiers o.v.v. Stichting Aqua Vivenda 's-Hertogenbosch.

Het jaar is weer bijna om.

Terwijl wij ons voorbereiden op Kerst en Nieuwjaar zijn de kinderen in Malawi aan hun zomervakantie begonnen. U leest daar in deze nieuwsbrief meer over.

We kijken terug op een bewogen jaar waarin de gevolgen van de noodtoestand van vorig jaar nog duidelijk voelbaar waren, maar waarin ook volop pogingen werden ondernomen om de situatie weer op rails te krijgen en te verbeteren.

We hopen u daar met deze nieuwsbrief wat meer inzicht in te geven.

Joseph was student 'metselen' bij The Samaritan Trust'

Als je Joseph ontmoet, zie je een vrolijke 17 jarige jongen met een brede grijns.

Joseph is een van de ex-studenten van Samaritan Trust die het metsel-curriculum heeft gedaan, samen met 11 anderen van zijn klas.

Nadat hij in November 2005 is geslaagd voor zijn examen 'metselen' is hij gaan werken. Hij werkt 6 dagen per week, maar op zaterdag werkt hij maar 4 uurtjes.

In 2000 werd Joseph opgenomen in de Chitolera House (Samaritan's centrum waar kinderen jonger dan 15 verblijven) waar hij verbleef tot 2004. Daar hij een beroep wilde leren, is hij in 2004 overgeplaatst naar het Skills Centre (Samaritan's centrum waar staatkinderen verblijven die een beroep willen leren) en dit werd zijn thuis tot Februari 2006.

Oorspronkelijk komt Joseph uit de regio Tyollo, een streek in Zuid-Malawi waar men veel theeplantages vindt. Hij is gek op films. Zijn favoriete films zijn Nigeriaanse films, die trouwens heel populair zijn in Malawi.

Kinderen zoals Joseph kunnen bij Samaritan kiezen uit verschillende beroepsopleidingen. Op de vraag waarom hij voor 'metselen' heeft gekozen en niet voor bijvoorbeeld timmeren, zegt hij: *"Mijn vader is ook een metselaar! Mijn broer, die ook bij Samaritan heeft gezeten, heeft wel voor timmeren gekozen maar ik wil mijn vaders voorbeeld volgen en heb daarom besloten om metselaar te worden"*.

Op dit moment werkt Joseph voor een bouwmaatschappij maar zijn inkomen is niet voldoende. Een kwart van zijn salaris gaat naar de huur voor zijn onderkomen en de rest gaat op aan boodschappen (eten). Om zijn financiële situatie te verbeteren wil hij gaan samenwerken met zijn vader. Ze willen gezamenlijk hun diensten beschikbaar stellen. Door samen korte opdrachten te doen, kan hij een salaris verdienen van zo'n 5000-6000 Malawi Kwacha per 2 weken. Aangezien dat een verdubbeling is van zijn huidige maandsalaris, is dit een grote vooruitgang voor hem.

Joseph is heel pienter en business-gericht: hij weet dat als je voor jezelf werkt, je niet altijd opdrachten zult hebben. Vooruit kijkend op zo'n mogelijke situatie heeft hij besloten om gedurende de periode van "slow business" vis te verkopen.

Hoe zijn toekomst eruit ziet? Met een brede grijns antwoordt hij dat hij genoeg wil verdienen zodat hij een goed leven kan leiden voordat hij besluit te trouwen.

Groen nieuws:

In Juni van dit jaar is Samaritan Trust begonnen met een groentetuin-project. Het doel is om groenten te verbouwen op een stuk land van the Samaritan en om de oogst te gebruiken voor het voeden van de kinderen. Alle surplus zal worden verkocht en dient als bron van inkomsten.

De zaden worden in eerste instantie ergens anders geplant (in de nursery = kas). Pas als de plantjes groot genoeg zijn, worden ze in de groentetuin uitgezet. De volgende groenten zijn geplant: wortels, uien, tomaten, chinese spinazie en lokale spinazie. De eerste tomaten, wortels, en de spinazies zijn al geoogst. De uien laten wat op zich wachten omdat ze meer tijd nodig hebben om te groeien. De eerste uien zullen rond deze tijd, in december, worden geoogst.

De Samaritan fietswerkplaats

In Februari van dit jaar is de Samaritan fietswerkplaats eindelijk goed van start gegaan. De leraar is meneer Action Buledi. Meneer Buledi is ook een ervaren lasser. Deze werkplaats wordt niet alleen gebruikt als opleidingswerkplaats, het is ook een van Samaritan's projecten om inkomsten te genereren (IGA=Income Generating Activities). In de werkplaats worden 2^e hands fietsen in elkaar gezet en verkocht aan klanten. Dit is een winstgevende business. Daarnaast worden er natuurlijk ook fietsen gerepareerd.

De werkplaats wordt ook gebruikt voor de beroepsopleiding. Jongens die een opleiding willen volgen tot "fietsenmaker", leren hier van meneer Buledi hoe ze fietsen in elkaar kunnen zetten en repareren.

Het is de bedoeling om deze opleiding uit te breiden met "laslessen" aangezien dat goed aansluit. De jongens zullen dan een bredere kennis hebben waardoor hun kansen op de arbeidsmarkt worden vergroot. De vraag naar lassers in de omgeving is groot. Er bestaat in Malawi nog geen examen om fietsenmaker te worden maar wel voor lasser. De jongens die de opleiding fietsenmaker/lasser volgen, zullen een nationaal erkend examen kunnen afleggen. Dat zal hun zoektocht naar werk vergemakkelijken.

Malawi, september 2006.

In onze vorige nieuwsbrief heeft u kunnen lezen dat Henk Munnich, de voormalige consul voor Nederland in Malawi, en Ria van Laarhoven van Stichting Samaritan in Woerden, een bezoek brachten aan Malawi en The Samaritan Trust.

Voorafgaand aan hun reis hebben we uitgebreid gesproken over onze wensen en vragen met betrekking tot de gang van zaken.

Ria heeft een verslag geschreven van haar reis en enkele foto's bijgevoegd.

Over Malawi en Madonna...

is nogal wat gezegd en geschreven de laatste maanden, na haar plotselinge adoptie van baby David Banda. Bij Samaritan Trust in Blantyre doet men wat deskundigen het beste vinden voor wees- en straatkinderen: opvang, opvoeding, studie en zoveel mogelijk terugplaatsing in de eigen gemeenschap. Het is natuurlijk niet de makkelijkste groep kinderen. Veelal lopen ze weg, want op straat krijgen ze geld en dat hebben ze liever dan de zorg bij Samaritan. Het is dan ook belangrijk dat de *social workers* goed opgeleid worden, zij immers maken contact met de kinderen op straat. In de avond en de nacht zijn ze op zoek naar bedelende kinderen. Sommigen duwen een rolstoel van een invalide, rijden midden op de weg tussen de auto's door en bij de stoplichten kloppen ze op je raam en houden hun hand op: "Please mama, please" Dit jaar zijn er door de *social*

workers 63 nieuwe kinderen naar ons centrum gebracht, waarvan er al weer 19 zijn weggelopen en helaas hebben die jongens ook nog eens tien van de reeds 'gesettlede' kinderen meegenomen.

Bij ons jaarlijks bezoek aan Samaritan Malawi, zijn wij blij met de vorderingen,maar ook een beetje teleurgesteld. Blij met de fietswerkplaats, waar 5 leerlingen een opleiding genieten. Voor twee van de door ons aangestelde trainers / *caregivers* (soort weesvader) hebben we zelfs een goede fiets kunnen kopen, zodat zij op meerdere plaatsen les kunnen geven. Blij met de bananenplantage en de groentetuin, die als het regenseizoen goed is, een belangrijke bijdrage levert aan de voeding van de kinderen. Blij met de opleiding tot metselaar, waardoor de jongens zelf mee bouwen aan een muur om het centrum te beschermen. Het is namelijk absoluut nodig in Malawi om je eigendommen te beschermen met muren die in veel gevallen (helaas) op de muren van een gevangenis lijken. Door de grote armoede is het dievengilde zeer uitgebreid. Zo heeft deze 'beroepsgroep' bij voorbeeld in de 'badkamer' van ons jongenshostel twee van de drie wastafels gewoon van de muur getrokken. Bovendien wordt er vaak gestolen uit de groentetuin van Samaritan. Wanneer je door de straten van Blantyre rijdt, waar sinds april dit jaar op last van de overheid alle straatkraampjes en stoepventers verdwenen zijn, zie je alleen getraliede ramen of muren met daarop prikkeldraad.

Het is voor mij de vijftiende keer dat ik naar Malawi reis, het land dat inmiddels mijn tweede vaderland is geworden. Als ik er een tijdje niet ben geweest voel ik een soort heimwee... Als oud verpleegkundige ben ik sinds 1991, en nog altijd, betrokken bij het st. Luke's Hospital in Chilema, vlakbij Zomba. Een ziekenhuis van de Anglicaanse missie.

Henk Munnich (foto hieronder), Nederlands consul in Malawi tot eind 2005, reist dit keer

met mij mee. Henk stond aan de wieg van de oprichting van The Samaritan Trust. Via hem ben ik in contact gekomen met de straat- en weeskinderen, want elke bezoeker werd destijds door Henk meegenomen om Samaritan te bezoeken; daar kon je niet onderuit en dan raak je betrokken.

Het begon ruim tien jaar geleden met opvang van kinderen in oude grote legertenten. Met fiets- en autobanden aan touwen gebonden in de dikke takken van een boom, werd er door de kinderen

geschommeld, gevoetbald en gespeeld. Kleine schoffies en grotere kwajongens, enkele meisjes. In de tent was een schoolje ingericht. Maar zo kon het niet blijven. Via allerlei sponsors werd gezocht naar oplossingen om de kinderen een beter onderdak te kunnen geven. Zo zijn wij, mijn man en ik, ook begonnen met het inzamelen van geld om een hostel voor 24 kinderen te bouwen. Dat hostel mocht ik openen in 2003.

De bedoeling van deze reis was vooral om te kijken hoe het bij Samaritan ging. Hoe gaat het met de kinderen? Hoe is de *vocational skills* (vakopleiding)? Maken de kinderen vorderingen? Wat hebben ze nog nodig? Hoe is de financiële situatie? Welke donoren zijn er actief? Hoe ziet het beleid er voor komend jaar uit?

Kortom vele vragen die we met de directie en de board wilden bespreken. En dat hebben we gedaan. Het is belangrijk te weten aan wie welke vragen worden gesteld en waar projecten worden aangevraagd, zodat we krachten kunnen bundelen en doublures voorkomen kunnen worden. Eind november is er een nieuwe raad van bestuur gekozen. Wij hopen dat zij in staat zijn de directie actief te ondersteunen met raad en daad. Ook

hopen we dat ze initiatief zullen ontplooiën om lokaal fondsen en goederen in te zamelen voor de Samaritan kinderen.

Ondanks enkele kleine teleurstellingen, die er natuurlijk ook altijd zijn, blijft het buitengewoon dankbaar werk om iets voor deze kinderen te kunnen doen. Stichting SAMARITAN is en blijft, zo hopen wij, mede met uw hulp en de samenwerking met Aqua Vivenda, in staat om voedselhulp te geven, leerlingen lesmaterialen en oefenplaatsen te bezorgen, salarissen en cursussen voor het kader te betalen, kortom voor een belangrijk deel aan de 'running costs' bij te dragen. De samenwerking met de stichting Aqua Vivenda en ICCO/Impulsis maakt een verdubbeling van onze fondsen voor dit project mogelijk.

Ria Epping- van Laarhoven

www.samaritan.nl en info@samaritan.nl

ICCO wordt Impulsis.

ICCO, de organisatie waarmee Aqua Vivenda een contract heeft tot het verdubbelen van de donaties ten behoeve van The Samaritan Trust, is een samenwerking aangegaan met 'Kerk in actie' en 'Edukans' en wel onder een nieuwe naam:

Impulsis

De doelstelling is een wereld zonder armoede en onrecht; zie de website www.impulsis.nl.

Op onze eigen website kunt U terecht voor informatie en voor het downloaden van vorige nieuwsbrieven: www.stichtingaquavivenda.com.

Bovendien is de website <http://samaritantrust.africa-online.net> vernieuwd.

Donaties

We kregen vanuit Malawi een overzicht van ontvangen donaties.

Het gaat daarbij niet alleen om donaties van of via Aqua Vivenda, maar ook om initiatieven ter plaatse of van derden. Het geeft een indruk van wat er omgaat. In dit overzicht zijn niet de vaste donaties van Aqua Vivenda opgenomen. Wij hebben afspraken over vaste bedragen waarvan o.a. 'social workers', de 'agricultural instructor' en de chauffeur worden betaald.

- Gelddonatie die aangewend zal worden om mais-pakketten te kopen voor het voeden van de kinderen gedurende het hongerseizoen.
- Donatie van een videorecorder en TV, plus tuingereedschappen voor het Chitolera Huis. De kinderen zijn hier ontzettend blij mee.
- Donatie van 2 rocket stoves en 70 zakken mais. De rocket stoves zijn voor Chitolera huis. Het zijn stoven die veel voordeliger zijn in het gebruik van houtskool (firewood)! De hoop is dat er in het vervolg op firewood bezuinigd kan worden. Er is al een rocket stove bij het skills centre en daar wordt nu al minder geld gespendeerd aan firewood dan voorheen. Maar het moet nog beter: volgens de maker van de stoves zou je tot 80% besparing moeten kunnen realiseren!
- Donatie via de stichting Samaritan van Ria van Laarhoven voor het aanschaffen van rotan materiaal. Tot nu toe werd alles alleen op bestelling gemaakt en was er nooit iets om te etaleren, maar met deze donatie kunnen materialen gekocht worden en verschillende producten gemaakt op voorraad. Zo kunnen klanten direct iets kopen als ze de werkplaats bezoeken. Angelique Arneman zal foto's maken van de materialen en van de eindproducten. T.z.t zult u ze dan in onze nieuwsbrief kunnen zien.

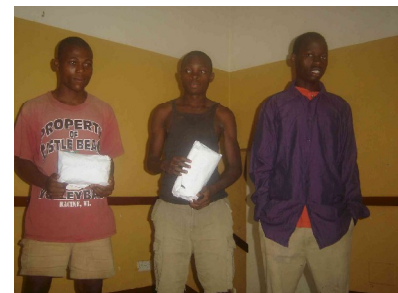
- Blantyre heeft te maken met een tekort aan water. Toiletten kunnen dan niet door de kinderen worden gebruikt. Een donateur heeft geld geschonken waarmee een "pit-latrine" kan worden gebouwd. Dit zal de hygiëne verbeteren in tijd van watersnood.
- De malawidag vorig jaar (sept. 2005) heeft contacten opgeleverd die geleid hebben tot een donatie van het wiskundefonds. Een donatie voor boeken en lesmaterialen maar ook een terugkerende bijdrage in de kosten van een wiskundeleraar.

De topklas van 2006

De afdeling van Samaritan voor beroepsopleidingen heeft 3 taal-klassen (basic education classes) namelijk groep A, B en C.

De jaargetijden in Malawi zijn omgekeerd aan wat we gewend zijn in Europa. Daar waar de Nederlanders zich voorbereiden op de winter, bereiden de Malawianen zich voor op de zomer (vochtige hete zomer, met veel regenbuien). Waar de Nederlandse kinderen zich verheugen op de Kerstvakantie, kijken de kinderen in Malawi uit naar hun zomervakantie, die inmiddels net begonnen is.

Vrijdag 17 november was de laatste schooldag van het jaar. De taal-leraar had alle jongens uitgenodigd voor een eindejaars ceremonie in de grote hal. Alle andere leraren en enkele staff-leden waren erbij. Na de openingspeech van de leraar, werden de prijzen voor de beste 3 uit groep A, B, en C uitgedeeld. De kinderen waren blij met hun prijzen (foto hiernaast van groep A).

Daarna kwam een verrassing; de kinderen hadden een toneelstuk ingestudeerd voor de ceremonie. De titel was: *"De barmhartige geest van onze voorvaders. Dit is de geest"* Wat volgt is een korte samenvatting van het toneelstuk:

De geest, gewekt uit het graf, zag de nood van de straatkinderen in het dorp Green Corner (waar Samaritan is). Het besloot om het dorpshef te benaderen en gebod alle kinderen in nood uit zijn dorp te verzamelen. Zou hij falen, dan zouden er mensen sterven. De dorpshef deed wat de geest hem had opgedragen en verzamelde alle kinderen. Op dat moment verscheen de geest weer en zei: *"heel goed! Goed gedaan! Nu moet je voor al deze kinderen zorgen en hen liefhebben want het is niet hun wens om geen ouders te hebben of om op straat te leven!"*.

De kinderen hadden hun best gedaan en het respons was een daverend applaus. Het was een mooi einde van hun schooljaar en een leuk begin van hun vakantie.

Alle kinderen en staff van Samaritan Trust wensen U een Zalige Kerst en een Gelukkig Nieuwjaar! Merry Christmas and a Happy New Year!

En ook namens Aqua Vivenda wil ik u hartelijk danken en vriendelijk groeten,

Anke Vroomen

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.